

'Assedegats'

de Ronán Noone

TeS Teatre
Estable
de Sabadell

El Teatre estable de Sabadell

L'1 de març del 2020, diversos professionals del teatre de la ciutat de Sabadell van constituir l'Associació Joan Oliver amb l'objectiu d'obrir un nou punt de creació i producció teatrals fora de Barcelona amb la voluntat i la capacitat d'arribar a tot arreu i consolidar la ciutat en l'espectre teatral català. L'Associació també vol implicar en les seves produccions professionals nascuts, residents o relacionats amb Sabadell i, d'aquesta forma, donar a conèixer la seva vàlua no només en l'àmbit de la interpretació sinó en tots els camps de la creació teatral.

Per aconseguir les seves finalitats, l'associació crea el Teatre Estable de Sabadell a partir d'un primer espectacle que vol demostrar el potencial humà sabadellenc en l'àmbit de les arts escèniques professionals.

La Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Sabadell, conscient de la necessitat de modernització i ampliació de les ofertes culturals, dona suport al projecte amb l'objectiu d'enriquir el panorama cultural de la ciutat i, per extensió, del país. Per això, ajuda a la seva consolidació mitjançant residències tan a L'Estruch Fàbrica de Creació com al Teatre Principal.

Manllevant el lema original del Teatre Lliure "un teatre d'art per a tothom", el projecte encabeix

una bona varietat de dramaturgies d'arreu, amb una preferència —no limitativa— pel teatre clàssic. La intenció del Teatre Estable de Sabadell és la presentació d'aquestes obres en un context actualitzat i amb un esperit de comunicació que arribi a totes les edats, tot posant especial èmfasi en les noves fornades d'espectadors

Així doncs, el Teatre Estable de Sabadell, neix amb la vocació de convertir-se en un projecte estable de teatre professional format majoritàriament per professionals de Sabadell que busquen posicionar la ciutat en el mapa cultural del país. La idea, però, va més enllà de la representació escènica i vol articular-se com un projecte inclusiu per ampliar i afavorir el teixit cultural professional de Sabadell amb diverses iniciatives com la creació d'un premi de literatura dramàtica, accions de formació i iniciatives de visibilitat dels professionals teatrals sabadellencs.

El Teatre Estable de Sabadell és una entitat transparent, oberta als projectes i inquietuds d'altri i oferint oportunitats als professionals emergents. Tant en l'àmbit artístic com en el tècnic i també de gestió o producció. Un espai per crear, acollir, integrar i difondre, amb voluntat de continuïtat.

Tes

És 'casa nostra' el lloc on habitem?

Thirst és una obra lírica, colpidora i càusticament divertida. Està ambientada a la cuina de la residència d'estiu de la família Tyrone. Té com a teló de fons *El llarg viatge del dia cap a la nit*, el monumental drama d'Eugene O'Neill sobre un dia i una nit d'estiu de l'any 1912, en la vida de quatre membres de la família Tyrone. Els personatges de Noone —dues criades immigrants i un xofer— **lluiten amb la negació, la responsabilitat personal i el fracàs, mentre busquen l'amor, la pertinença i el sentit de què vol dir realment anomenar «casa nostra» algun lloc concret on habitem.**

El dramaturg es planteja les dues obres —la seva i la d'O'Neill— mantenint una 'conversa' entre elles, però **els espectadors no han d'estar familiaritzats amb el drama d'O'Neill per comprendre l'obra. Assedegats és totalment autònoma.**

És **la gran història inèdita dels irlandesos a Amèrica.** Desenes de milers de noies com la Bridget i la Cathleen provenen del camp d'Irlanda, deixen les seves famílies per servir sopars a les cases d'estiu de famílies riques com els Tyrone o treballen en fàbriques.

No es poden quedar a casa seva, no tenen res. No volen viure amb els seus pares i acabar com ells. Els agradaria

tenir una oportunitat i no tenen més remei que guanyar-se la vida com sigui. No hi ha alternativa.

Les protagonistes irlandeses d'*Assedegats* **pateixen els traumes, les contradiccions i les dificultats comparables a les de molts immigrants de qualsevol indret del món** que es veuen obligats a allunyar-se de la seva terra empetosats per un afany de millora, per sortir de la precarietat de les seves vides. Molts d'ells aconseguen una feina al país d'acollida, poden viure dignament i ajudar la família que han deixat enrere, però **la integració emocional és molt difícil**: enyoren la terra que els ha vist néixer, els pares (o, de vegades, els fills) que han hagut d'abandonar. Per molts anys que passin sempre mantenen el desig del retorn a la seva pàtria i no volen perdre els seus orígens. Però l'estatus que han aconseguit en la seva nova vida els aferra al país on han immigrat.

Noone ha dit:

«Un dramaturg torna al lloc d'on va venir»

«Sempre he considerat qualsevol cosa que he escrit com **una purga de l'esperit**, una manera metafòrica d'explicar com visc, com veig el món i com imagino que els altres podrien veure el món»

Ronán Noone

Nascut el 1994 a Clifden (Connemara, Irlanda), Ronán Noone va traslladar-se als Estats Units després d'alguns intents no reeixits de dedicar-se al periodisme tan a Irlanda com a Praga (República Txeca). Allà, va estudiar dramaturgia a la Boston University sota la tutela de Derek Walcott.

Thirst forma part de la seva trilogia irlandesa, que es completa amb *The Blowin of Baile Gall* i *Gigolo Confessions of Baile Breag*.

Altres obres de Noone són: *Brendan*, estrenada el 2007; *Compass Rose*; el monòleg *The Atheist*; *Scenes from an Adultery* i *Little Black Dress*.

L'any 2015, la Huntington Theatre Company va produir i estrenar *Thirst*, l'obra que presenta el Teatre Estable de Sabadell, inspirada en el drama familiar d'Eugene O'Neill *Long Day's Journey Into Night*. Va ser publicada el 2016 per l'Eugene O'Neill Review

Ronán Noone segueix la tradició dels grans dramaturgs irlandesos, des d'Oscar Wilde (1854), George Bernard Shaw (1856), W.B. Yeats (1865), J.M. Synge (1871) i Sean O'Casey, 1880 fins a Samuel Beckett (1906), John B. Keane (1928), Brian Friel (1929), Roddy Doyle (1958) i Martin McDonagh, (1970) i Ronán Noone, 1994.

Un estil i uns personatges singulars

Combinant amb pols segur un **lirisme senzill i espontani i un humor sovint punyent**, aquesta obra de Ronán Noone se centra en els neguits i les tribulacions de dues irlandeses que han emigrat als Estats Units a principi del segle XX, i que treballen de cuinera i de minyona, respectivament, a la casa de camp d'**una família tan literàriament famosa com els Tyrone**, protagonistes d'una de les peces teatrals més importants del teatre nord-americà del segle passat: *El llarg viatge d'un dia vers la nit*, del premi Nobel Eugene O'Neill. Un tercer personatge, el xofer de la família, un nord-americà de mitjana edat, fa de contrapunt i sovint de detonant d'uns conflictes i uns estira-i-arronses que donen a l'acció dramàtica i als diàlegs una frescor i una fluïdesa (en la millor tradició de la 'poètica de l'oralitat' que caracteritza els dramaturgs irlandesos) **capaces de mantenir viu l'interès del públic del principi fins al final de l'obra**.

L'obra d'O'Neill serveix com a teló de fons, però en cap moment no apareixen en escena els personatges d'aquesta peça. Se sent, de tant en tant, la veu d'algun d'ells entre bastidors, i, pels comentaris que s'intercanvien a la cuina els membres del servei, anem coneixent detalls de la família Tyrone que ens ajuden a configurar-ne el perfil sense que necessàriament hàgim llegit o vist *El llarg viatge d'un dia vers la nit*.

En una enginyosa maniobra de desplaçament, **Noone ha agafat tres personatges que a l'obra d'O'Neill tenen un paper marginal o són simplement esmentats i els ha convertit en protagonistes** d'una situació paral·lela: la dels habitants de 'la cuina de la història', cadascun amb les seves dèries, les seves ambicions, frustracions, conformitats i pulsions amoroses.

Un dels atractius formals d'aquesta obra de Ronán Noone és, com ja hem apuntat més amunt, **l'agilitat i la profunda aparença d'espontaneïtat dels diàlegs**, unes qualitats que, en el cas de les dues dones irlandeses, es veuen potenciades per una acolorida parla dialectal que treu el màxim partit de l'energia expressiva i la riquesa col·loquial de l'anglès d'Irlanda.

Aquests matisos de la parla sovint estan condemnats a desvirtuar-se o a desaparèixer en una traducció, però en aquest cas, **gràcies a la més que notable feina de recreació de les traductores**, reviu transvasats a un català col·loquial popular d'una genuïtat i una credibilitat que delecten i emocionen l'oïda de l'espectador.

Joan Sellent

Sobre els personatges

Bridget Conroy

Cuina i majordoma. Està orgullosa de sobreviure als Estats Units, però no es pot dir que la feina l'apassioni. Entén que té moltes probabilitats d'acabar soltera i ho accepta amb una reticència estoica.

Ahora, però, és impetuosa i apassionada. Podria ser més atractiva, però ha arribat un punt que ja no es cuida. L'experiència d'haver viscut quinze anys als Estats Units i tota una vida pendent de les amenaces a la seva supervivència li han mantingut la ment desperta.

Això, juntament amb el fet que ha decidit reprimir-se sexualment, li provoca un conflicte intern. Se sent desplaçada de casa seva, Irlanda, però, per diverses raons no ha aconseguit fer arrels als Estats Units. No la veurem mai enfonsada, però es nota que carrega un pes molt gran. Cada cop que l'assalten aquests sentiments i se sent vulnerable, adopta una actitud desencisada i reservada. Tot i això, és una dona càlida, intel·ligent, bromista i sarcàstica.

Li agrada explotar el seu costat còmic. Últimament s'ha aficionat a la beguda, cosa que òbviament li afecta l'humor. La hipocresia de beure sent religiosa li genera culpabilitat.

Cathleen Mullin

La minyona. És espavilada i no tolera que ningú li parli amb condescendència. És conscient de la seva situació d'inferioritat social i adopta, a contracor, el paper d'irlandesa simpàtica i afalagadora, que acaba d'arrodonir

amb loquacitat i un humor negre molt directe. És una noia orgullosa que té molta confiança en si mateixa i considera la seva estada als Estats Units una aventura i no pas un trasllat definitiu. És eixerida i apassionada, i li agrada pensar que és l'única de la casa que no arrossega problemes emocionals.

S'estima més viure el present i rarament invoca el passat. Ho vol aprendre tot i absorbir l'emoció d'aquest nou lloc com una esponja. No veu amb bons ulls el caràcter moralitzador de la Bridget ni la seva submissió als Tyrone. No vol sentir parlar de cap irlandès doblegant-se davant de ningú, i no té intenció de fer-ho.

Aquesta actitud fanfarrona i confiada es basa en la idea que algun dia tornarà a casa feta una noia rica. És ambiciosa, somiadora, aspira a ser actriu i li encanta actuar sempre que pot. Cada vegada que té l'oportunitat de presumir o recitar un parell de versos, o de fer broma amb Bridget i Jack, l'aprofita.

Jack Smythe

El xofer. Un home atractiu d'origen nord-americà amb cara de bona persona. És conscient de les seves limitacions i virtuts; ha viscut decepcions, però troba la manera de reconduir-les. Està aprenent a acceptar les dificultats que presenta la vida. Té una personalitat forta que constitueix un bon contrapès a la indignació de Bridget.

Tracta la vida com un repte i no com un pas cap a la submissió, una cosa que ha descobert fa poc, però que té ben clara. Té bon cor, i quan se li fica una cosa al cap, la persegueix i hi insisteix amb una determinació gairebé infantil.

Hauria pogut ser un aventurer i té moltes ambicions, però potser li falta una mica d'entusiasme per portar-les a terme. Amb tot, és molt conscient de la fragilitat humana i del caràcter efímer de la vida.

A vintage wood-burning stove with a light-colored body and dark metal frame. The stove features several drawers and compartments with metal handles. A broom with a wooden handle and straw head is hanging on the right side. The background is a dark, textured wall. The text "EQUIP ARTÍSTIC" is overlaid in the center.

EQUIP ARTÍSTIC

ROSA RENOM

Cathleen Mullin

Ha treballat amb directors com Joan Ollé (*Romeo i Julieta, De Poble en Poble, La Plaça del Diamant, Víctor o els nens al poder, La Cantant Calba, La Mort i la Primavera...*), Mario Gas (*La Ronda, La Senyora Florentina, El Temps i els Conway, Mort d'un viatjant, Un fràgil equilibri...*), Rosa Novell (*Maria Rosa, Les dones sàvies, Vells temps...*), Àlex Rigola (*Rock'n Roll*), David Selvas (*La Gavina*), Ramon Simó (*Copenhaguen*), Sergi Belbel (*Agost, Beckettianes*), Ferran Madico (*Casa i Jardí, El conte d'hivern...*), Lluís Pasqual (*Els Feréstecs*), Carme Portaceli (*El President*), Sílvia Munt (*El Preu*), Ramon Madaula (*Adossats*), Toni Casares (*Eva i Adela als afores*), Lourdes Barba (*La casa de les aranyes, L'hèroe*)...

En televisió, ràdio i cinema: *La Riera, Ermessenda, Delta, Joc de Mentides, Poblenu, Les Veus del Pamano, El Comisario, Hospital Central, Zafina, La Revolució Francesa, Pleure Pas Germaine, Azaña, Infidels, Qui?, Fretown, Vida Perfecta...*

- Premi de l'AADPC per *La senyoreta Florentina i el seu amor Homer*.
- Premi de la Crítica per *Mort d'un Viatjant* i *Rock'n Roll*
- Premi Butaca per *Rock'n Roll*
- Premi Margarida Xirgu per *Rock'n Roll* i *La gavina*
- Premi de la Crítica per *El President*

tes

DIANA TORNÉ

Bridget Conroy

Llicenciada a l'Institut del Teatre en Art Dramàtic, i com a ballarina, graduada a la Royal of Dance de Londres.

TEATRE

La millor nit de la teva vida dirigida per Miquel Murga (Teatre Gaudí), *La marca preferida de las hermanas Clausman* dirigida per Glòria Balañà (Sala Beckett), *El cosidor* dirigida per Lluís Pasqual (Teatre Lliure), *Les tres germanes* dirigida per Lluís Pasqual (Teatre Lliure), *Las bodas de Fígaro* dirigida per Lluís Homar (Teatro de la Comedia de Madrid), *Toc toc* dirigida per Esteve Ferrer (Teatre Capitol), *Ball de titelles* dirigida per Ramon Simó (Teatre Nacional de Catalunya), *Nadie verá este vídeo* dirigida per Carme Portaceli (Mercat de les Flors i Centro Dramático Nacional), *Un mes al camp* dirigida per Josep Maria Mestres (Teatre Nacional de Catalunya), *En Pólvora* dirigida per Sergi Belbel (Teatre Nacional de Catalunya), entre d'altres.

AUDIOVISUAL

Websèrie *Un par* (capítular) dirigit per Juan Poveda, el llargmetratge *Family Room* dirigit per Tati Dunyó, Lucía Alemany i Estel Díaz, *El retaule del flautista* per a TV3. Videoclips per a grups de música com Els Catarres, Blaudunat o Els Amics de les Arts.

tes

SANTI RICART

Jack Smythe

TEATRE

Ha treballat amb directors com Lurdes Barba, Mònica Bofill, Josep Maria Mestres, Sergi Belbel, Rafel Duran, Mario Gas, Adolfo Marsillach, Xavier Albertí... Al Teatre Nacional de Catalunya, Teatre Lliure, Sala Beckett, La Villarroel, Centre dramàtic de la Generalitat, Teatre Romea.

Entre les obres representades destaquen *Les noces de Fígaro* (direcció Fabià Puigserver), *Tots eren fills meus* (direcció de Ferran Madico) *Hamlet* (direcció de Lluís Homar) *Escenes d'una execució*, *Arcàdia* (direcció de Ramon Simó), *Rock'n'Roll* (direcció d'Àlex Rigola), *El principi d'Arquimedes* (direcció de Josep Maria Miró Coromina), *Un enemic del poble* (direcció de Miguel de Arco) o *Lehman Trilogy* (direcció de Roberto Romei).

TELEVISIÓ

Treballs destacats: *Estació d'enllaç* (sèrie), *Arnau, els dies secrets* (sèrie), *Mirall trencat* (sèrie), *El comisario* (sèrie), *Com si fos ahir* (sèrie), *La Riera* (sèrie), *Nit i Dia* (sèrie), *Infidels* (sèrie), *Zoo* (sèrie), *Àngels i Sants* (sèrie)

CINEMA

Treballs destacats: *Chatarra* dirigida per Félix Rotaeta. *Barcelona, nit d'estiu*, dirigida per Dani de la Orden o *El virus de la por* dirigida per Ventura Pons

tes

ARTUR TRIAS

Direcció

Comença la seva carrera professional al Talleret de Salt (Girona) l'any 1982. Intervé en diversos muntatges del Teatre Lliure, sota la direcció de Lluís Pasqual, Fabià Puigcerver, Xicu Masó, Ariel Garcia Valdés, Carme Portacelli, Anna Lizaran, Lluís Homar, etc. (*Un dels últims vespres de carnaval, Les noces de Fígaro, Timón d'Aenes, Roberto Zucco, Els bandits, Lear*).

Ha participat en muntatges de la Companyia Flotats, el Centre Dramàtic de la Generalitat, el Mercat de les Flors o La Fura dels Baus, entre d'altres, amb directors com Konrad Zschiedrich, Rosa Maria Sardà, Mario Gas, Ariel Garcia Valdés, Carme Portacelli, Rosa Novell o Javier Daulte.

Ha dirigit una quinzena d'obres, entre les quals destaquen *La veu humana, Mirrad, un noi de Bòsnia, Nausica, Vexacions, Les trapelleries d'Escapí, Una altra Lolita, Història del soldat, Hilda, Sol, sota el sol, La nit de la Molly Bloom* o *Tercets*.

Ha participat en més d'una vintena de pel·lícules com *Una nit a Casablanca, Bar-cel·ona; Luces y sombras, El largo invierno; Monturiol, Mi amigo del alma, Gaudí afternoon, Platillos volantes* o *Miss Dalí I*, en televisió, ha participat, entre d'altres, a *Vostè mateix, Quico el progre, Estació d'enllaç, Secrets de família, Nissaga de poder, La memòria dels Cargols, Crims, El cor de la ciutat, Kubala, Moreno i Manchón* o *Andorra, el torb i la Gestapo*.

A portrait of Sílvia Ricart, a woman with dark, wavy hair, smiling slightly. She is wearing a dark, textured top and small hoop earrings. The background is a dark, solid color.

SÍLVIA RICART

Ajudant de direcció

Estudia Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona del 1999 al 2003 i completa la seva formació amb seminaris a La Bobina, Eòlia, el Centre d'Estudis Radiofònics Aula de Ràdio i l'Institut del Teatre de Vic, on cursa el postgrau en Arts Escèniques i Educació.

La seva trajectòria teatral abarca més de vint interpretacions a la Sala Beckett, el Teatre Lliure i el Teatre Nacional de Catalunya, incloent obres com *El professor Bernhardt*, *Al cel*, *P.P.P (homenatge a Pier Paolo Pasolini)* i *L'home de teatre*, totes elles dirigides per Xavier Albertí. També actua a *Huracán* i *El cafè de la Marina*, sota la batuta de Rafel Duran; i a *L'inspector*, dirigida per Sergi Belbel.

En televisió ha fet d'actriu de repartiment a les sèries emeses per TV3 *Com si fos ahir*, *Porca Misèria*, *Kubala*, *Moreno y Manchón*, *Merlí*, i recentment a la minisèrie *El Inocente*, d'Oriol Paulo (Netflix).

Pel que fa a la gran pantalla, ha participat a *El kaserón*, de Pau Martínez i a *El año del diluvio*, dirigida per Jaime Chávarri.

Des de fa anys combina la feina interpretativa al teatre, al cinema i a la televisió amb l'escriptura de guions radiofònics, els recitals poètics i la pedagogia teatral.

tes

'Assedegats', de Ronán Noone

Teatre Estable de Sabadell

INTÈRPRETS

Bridget Conroy: **Rosa Renom**

Cathleen Mullin: **Diana Torné**

Jack Smythe: **Santi Ricart**

FITXA ARTÍSTICA

Traducció: **Neus Bonilla** i **Carme Camacho**

Assessorament lingüístic i elocució: **Joan Sellent**

Assessorament de danses irlandeses: **Alba Galimany**

Espai escènic: **Artur Trias**

Figurista i caracterització: **Núria Llundell**

Música i espai sonor: **Ramón Ciércoles**

Il·luminació: **David Bofarull**

Cap tècnic: **Jordi Llundell**

Fotografia: **Sergi Panizo**

Cartell: **Cèl·lula Acció Creativa**

Premsa i comunicació: **Marc Sabater / Essabedé**

Producció executiva: **Roser Soler**

Ajudant de direcció: **Sílvia Ricart**

Direcció: **Artur Trias**

Muntatge elaborat en residència a L'Estruch Fàbrica de Creació i al Teatre Principal de Sabadell. Estrena al Teatre Principal de Sabadell, el 22 d'octubre de 2022 en el marc del primer Festival Sabadell Escena.

Durada: 105 minuts sense entreacte

AMB EL SUPORT DE

Ajuntament
de Sabadell

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Sabadell
Fundació

COMPANYIA RESIDENT A
L'ESTRUCH

cèl·lula
acció
creativa

ESSABEDÉ

TeS

TeS Teatre Estable de Sabadell

www.tesbd.cat
info@tesbd.cat

CONTACTE DE COMUNICACIÓ

ESSABEDÉ COMUNICACIÓ - Marc Sabater
marc@essabede.cat
T 678 77 55 22 / 93 712 88 91

DISTRIBUCIÓ

ROSER SOLER
roser@solerlluis.es
T. 609 892 308

